

Seminar bragte ukrainere tæt på mindretallene

I fire dage har en gruppe ukrainere, der bor i Flensborg og omegn, beskæftiget sig med mindretal både i det dansk-tyske grænseland og i deres hjemland.

OPLYSNING

Marie Buhl
marie@fla.de

Sankelmark. – Tusind tak. Ikke kun for jeres tid, men også for jeres indfølelse, for dialogen og den fantastiske planlægning, siger Viktoriya Kul. Hun har netop overrakt en plade chokolade til hver af arrangørerne fra Minderheiten Kompetenz Netzwerk (MNK).

Sammen med en gruppe på 15 andre ukrainere har hun lige afsluttet et fire dages seminar på Akademiezentrum Sankelmark om mindretallene her i regionen, men også i Ukraine. Mens en del af deltagerne er kommet til Tyskland efter krigens udbrud, har nogle af dem boet i Tyskland i mange år og arbejder i dag med flygtninge.

Viktoriya Kul har været i Tyskland i over 30 år og er forkvinde for den tysk-ukrainske forening »Sonnenblume«. Det er blandt andet igennem hende og en anden deltager, Iryna Arutiunova, der

Seminaret blev afsluttet med evaluering af programmet. Foto: Sven Geissler

har startet den tysk-dansk-ukrainske forening »Mrija«, at MNK har fået kontakt til de ukrainske deltagere.

Teori og praksis

I løbet af de seneste fire dage har de lært om de fire mindretal i regionen, det danske mindretal, det tyske mindretal, friserne og sinti og romaerne, igennem præsentationer, men også ved en »World Café«, hvor der var mulighed for at komme i dialog med repræsentanter fra mindretallene. Ligeledes har der været præsentationer, der blev afholdt på ukrainsk, om Krimtatarerne og tyskere i Ukraine.

En dagsudflugt til friserne på Hallig Hooge var også på programmet.

- Jeg kan godt lide, at vi først fik den teoretiske viden om mindretallene, og så blev det hele gjort levende og underbygget med personlige fortællinger, siger Ivanna Kukuza på seminarets sidste dag.

Det kan lade sig gøre

Og seminaret har gjort indtryk på deltagerne, der primært er kvinder og omfatter både børn og voksne.

- Mange frygter, at deres børn mister deres sprog, men her har jeg fået en masse gode eksempler på, at det

kan lade sig gøre, siger Alina Protsenko, der også har boet i Tyskland i en årrække og i dag arbejder med flygtninge.

Viktoriya Kul er enig.

- Jeg går regelmæssigt til kurser og videreuddannelse, men det her er det bedste, jeg har været med til. Jeg har lært en masse om mindretal og hvordan man kan udleve sin identitet, sin kultur, sit sprog som mindretal. Og interessen gik også den anden vej fra arrangørerne. Det er jeg meget taknemmelig for, siger Viktoriya Kul og tilføjer grinende, at man desuden lærer en masse tysk og har det sjovere end på et tysk kursus.

Taknemmeligheden og in-

teressen i regionen går igen blandt deltagerne, og især friserne har gjort et indtryk på deltagerne.

- Selvom de er et forholdsvis lille folk, så holder de fast i deres kultur, deres selvstændighed og vil engagere sig for, at den ikke uddør. Det har været meget inspirerende at se, siger Alina Protsenko.

Med i bagagen

Det er første gang, MNK har gennemført et arrangement for ukrainere. Normalt er deres aktiviteter og arrangementer målrettet mennesker med mindretalsbaggrund i grænselandet såvel som i re-

RESÜMEE

15 Ukrainer (m/w/d) haben gerade vier Tage an der Akademie Sankelmark verbracht, wo sie etwas über Minderheiten in der deutsch-dänischen Grenzregion und in der Ukraine gelernt haben. Ein Tag wurde auch auf Hallig Hooge verbracht. Das Seminar wird vom Minderheiten Kompetenz Zentrum organisiert.

Die Ukrainer, die alle in Flensburg und Umgebung leben, waren besonders von den Friesen beeindruckt. Sie freuten sich auch darüber, Beispiele dafür zu sehen, wie man als Minderheit seine Sprache und Kultur bewahren kann.

sten af Europa. Desuden beskæftiger de sig med at formidle viden og erfaringer fra samlivet mellem mindretal og flertal til resten af Europa.

- Da krigen brød ud, ville vi gerne bruge de ressourcer, vi har her for at yde vores bidrag. Vi tænkte, at vi kunne vise nogle af de ukrainere, der er her i Flensborg og omegn, hvordan vi bor side om side her, fortæller koordinator Helen Christiansen, der dog også understreger, at man ikke kan sammenligne situationen mellem landene, og at det tager tid at nå der til, hvor man kan bo sammen i fred.

- Men vi håber, at de kan tage noget af det, de har lært, med i deres bagage, siger hun og håber, at samarbejdet med de ukrainske organisationer kan fortsætte enten med noget lignende eller et andet projekt i fremtiden.